

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/344

z dnia 14 listopada 2017 r.

uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metody wyceny różnicy w traktowaniu w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 74 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Potrzebne są przepisy ustanawiające metodę dokonywania wycen celem ustalenia, czy istnieje różnica między faktycznym sposobem traktowania akcjonariuszy i wierzycieli instytucji, w stosunku do której zastosowano działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a kwotą, którą ci akcjonariusze i wierzyciele otrzymaliby, gdyby instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE („podmiot”), zostały objęte standardowym postępowaniem upadłościowym na dzień, w którym, zgodnie z art. 82 dyrektywy 2014/59/UE, przyjęto decyzję o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu.
- (2) Wszelkie różnice w traktowaniu prowadzące, w przypadku wszczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do większych strat poszczególnych akcjonariuszy i wierzycieli, powinny uprawniać tych akcjonariuszy i wierzycieli do odszkodowania przy wykorzystaniu mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2014/59/UE.
- (3) Wyceny *ex post* dokonuje niezależna osoba spełniająca warunki określone w art. 38 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 ⁽²⁾ („rzeczoznawca”), możliwie jak najszybciej po zastosowaniu działania lub działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nawet jeśli jej dokonanie może być czasochłonne. Podstawą tej wyceny powinny być dostępne informacje istotne w dniu, w którym przyjęta zostaje decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, tak aby odpowiednio odzwierciedlić szczególne okoliczności, takie jak zaburzenia na rynku, występujące na dzień przyjęcia tej decyzji. Informacje uzyskane po dacie przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być wykorzystywane jedynie wtedy, gdyby według uzasadnionych oczekiwań mogły być znane w tym dniu.
- (4) W celu zapewnienia kompleksowej i wiarygodnej wyceny rzeczoznawca powinien mieć dostęp do wszelkich odpowiednich dokumentów prawnych, w tym wykazu wszystkich roszczeń i roszczeń warunkowych wobec podmiotu, sklasyfikowanych według kolejności ich zaspokajania w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Rzeczoznawca powinien mieć możliwość zawierania uzgodnień w celu uzyskania specjalistycznej opinii lub ekspertyzy wymaganej w danych okolicznościach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 184 z 8.7.2016, s. 1).

- (5) Do celów ustalenia sposobu traktowania, jakiego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele, gdyby podmiot został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym, rzeczoznawca powinien określić rozkład w czasie i kwoty przepływów pieniężnych netto, które każdy akcjonariusz i wierzyciel otrzymałby, bez zakładania pomocy państwa, w ramach postępowania upadłościowego, zdyskontowanych według odpowiedniej stopy lub stóp dyskontowych. Przy takim oszacowaniu, oraz jeśli jest to możliwe i istotne, rzeczoznawca może również odnieść się do doświadczeń z niedawnej przeszłości uzyskanych w wyniku niewypłacalności podobnych instytucji kredytowych.
- (6) Faktyczny sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku wszczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy ustalić, biorąc pod uwagę to, czy uzyskaliby oni odszkodowanie, odpowiednio w formie instrumentów kapitałowych, dłużnych lub środków pieniężnych w wyniku zastosowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (7) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowią projekty regulacyjnych standardów technicznych przedłożone Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB).
- (8) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Do celów ustalenia sposobu traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku standardowego postępowania upadłościowego, podstawą wyceny są wyłącznie informacje o faktach i okolicznościach, które istniały i mogły według uzasadnionych oczekiwań być znane w dniu przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które to informacje, gdyby były znane rzeczoznawcy, wpłynęłyby na wycenę aktywów i zobowiązań podmiotu na ten dzień.

Do celów niniejszego rozporządzenia „data przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza dzień, w którym zgodnie z art. 82 dyrektywy 2014/59/UE przyjęta zostaje decyzja o przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu.

2. Do celów ustalenia faktycznego sposobu traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku wszczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rzeczoznawca wykorzystuje dostępne informacje o faktach i okolicznościach istniejących na dzień lub dni faktycznego traktowania, w których akcjonariusze i wierzyciele otrzymali odszkodowanie („data lub daty faktycznego traktowania”).

3. Datą odniesienia dla wyceny jest data przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która może się różnić od daty faktycznego traktowania. W zakresie, w jakim rzeczoznawca uzna skutki dyskontowania przychodów za nieistotne, niezdykontowane przychody w dniu, w którym zastosowano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, można bezpośrednio porównać ze zdyskontowaną kwotą hipotetycznych przychodów, które otrzymaliby akcjonariusze i wierzyciele, gdyby podmiot został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym na dzień przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 2

Wykaz aktywów i roszczeń

1. Rzeczoznawca określa wykaz wszystkich możliwych do zidentyfikowania aktywów i aktywów warunkowych będących własnością podmiotu. Wykaz taki obejmuje aktywa, w odniesieniu do których wykazano związane z nimi przepływy pieniężne lub których to przepływów można zasadnie oczekiwać.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Rzecznicy udostępnia się wykaz wszystkich roszczeń i roszczeń warunkowych podmiotu. W wykazie tym są sklasyfikowane wszystkie roszczenia i roszczenia warunkowe podmiotu według kolejności ich zaspokajania w standardowym postępowaniu upadłościowym. Rzecznik może zawierać uzgodnienia w celu uzyskania specjalistycznej opinii lub ekspertyzy w zakresie spójności kolejności zaspokojenia roszczeń z obowiązującym prawem upadłościowym.
3. Rzecznik odrębnie określa aktywa obciążone i roszczenia zabezpieczone tymi aktywami.

Artykuł 3

Etapy wyceny

Do celów ustalenia, czy występuje różnica w sposobie traktowania, o której mowa w art. 74 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, rzecznik dokonuje oceny:

- a) sposobu traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele, w odniesieniu do których zastosowano by działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub odpowiedni system gwarancji depozytów, gdyby podmiot został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym na dzień przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z pominięciem ewentualnego udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
- b) wartości restrukturyzowanych roszczeń po zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu bądź innych uprawnień i instrumentów w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bądź też innych przychodów otrzymanych przez akcjonariuszy i wierzycieli na dzień lub dni faktycznego traktowania, zdyskontowanych do dnia przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli uzna on to za konieczne do dokonania rzetelnego porównania ze sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a);
- c) tego, czy wynik oceny sposobu traktowania określonego w lit. a) przewyższa wynik oceny wartości, o której mowa w lit. b), w odniesieniu do każdego wierzyciela według kolejności zaspokajania ich roszczeń w ramach standardowego postępowania upadłościowego określonej zgodnie z art. 2.

Artykuł 4

Ustalanie sposobu traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku standardowego postępowania upadłościowego

1. Metoda dokonywania wyceny zgodnie z art. 3 lit. a) ogranicza się do określenia zdyskontowanej kwoty oczekiwanych przepływów pieniężnych w ramach standardowego postępowania upadłościowego.
2. Oczekiwane przepływy pieniężne są dyskontowane według stopy lub stóp odzwierciedlających, w stosownych przypadkach, ramy czasowe związane z oczekiwanymi przepływami pieniężnymi, panujące warunki w dniu przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stopy procentowe wolne od ryzyka, premie za ryzyko dla podobnych instrumentów finansowych emitowanych przez podobne podmioty, warunki rynkowe lub stopy dyskontowe stosowane przez potencjalnych nabywców, oraz inne istotne cechy elementu lub elementów będących przedmiotem wyceny („odpowiednia stopa dyskontowa”). Odpowiednia stopa dyskontowa nie ma zastosowania, w przypadku gdy szczególne stopy, jeżeli są one istotne do celów wyceny, zostały określone w obowiązującym prawie upadłościowym lub praktykach w dziedzinie upadłości.
3. Podczas ustalania zdyskontowanej kwoty oczekiwanych przepływów pieniężnych w ramach standardowego postępowania upadłościowego rzecznik uwzględnia następujące kwestie:
 - a) obowiązujące prawo upadłościowe i praktyki w dziedzinie upadłości w danej jurysdykcji, które mogą mieć wpływ na takie czynniki, jak oczekiwany termin zbycia lub stopy odzysku;
 - b) możliwe do przewidzenia koszty administracyjne, koszty transakcji, obsługi, zbycia i inne koszty, które zostałyby poniesione przez zarządcę lub syndyka masy upadłościowej, jak również koszty finansowania;
 - c) informacje na temat ostatnich przypadków niewypłacalności podobnych podmiotów, jeżeli jest to możliwe i istotne.
4. W przypadku aktywów będących przedmiotem obrotu na aktywnym rynku rzecznik stosuje zaobserwowaną cenę, z wyjątkiem sytuacji, w których szczególne okoliczności, takie jak koncentracja, nasycenie i głębokość rynku utrudniają zbywalność aktywów podmiotu.

5. W przypadku aktywów niebędących przedmiotem obrotu na aktywnym rynku rzeczoznawca uwzględni szereg czynników przy określaniu kwoty i rozkładu w czasie oczekiwanych przepływów pieniężnych, w tym:
- ceny zaobserwowane na aktywnych rynkach, na których podobne aktywa są przedmiotem obrotu;
 - ceny zaobserwowane w standardowych postępowaniach upadłościowych lub w innych, przeprowadzanych w niekorzystnych warunkach transakcjach dotyczących aktywów o podobnym charakterze lub podobnej jakości;
 - ceny zaobserwowane w transakcjach obejmujących sprzedaż działalności lub przeniesienie działalności do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podobnych podmiotów;
 - prawdopodobieństwo, że dany składnik aktywów wygeneruje wpływy środków pieniężnych netto w ramach standardowego postępowania upadłościowego;
 - oczekiwane warunki rynkowe występujące w danym okresie zbycia, w tym głębokość rynku i jego zdolność do wymiany odnośnego wolumenu aktywów w tym okresie; oraz
 - długość danego okresu zbycia odzwierciedlającą konsekwencje zastosowania obowiązującego prawa upadłościowego, w tym spodziewaną długość procesu likwidacji lub charakterystykę odpowiednich aktywów.
6. Rzeczoznawca uwzględni, czy kondycja finansowa danego podmiotu wywarłaby wpływ na oczekiwane przepływy pieniężne, w tym poprzez ograniczenia zdolności syndyka do negocjowania warunków z potencjalnymi nabywcami.
7. Jeżeli jest to możliwe, i z zastrzeżeniem wszelkich obowiązujących przepisów właściwego prawa upadłościowego, przepływy środków pieniężnych odzwierciedlają ustawowe, umowne lub inne prawa wierzycieli lub standardowe praktyki w dziedzinie upadłości.
8. Hipotetyczne przychody wynikające z wyceny są przypisywane akcjonariuszom i wierzycielom według kolejności zaspokajania ich roszczeń zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym, jak przewidziano w art. 3.
9. W celu określenia niezabezpieczonej kwoty roszczeń z tytułu instrumentów pochodnych w postępowaniu upadłościowym, rzeczoznawca stosuje metody określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1401⁽¹⁾ w zakresie zgodnym z prawem upadłościowym i praktykami w dziedzinie upadłości.

Artykuł 5

Ustalanie sposobu faktycznego traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Rzeczoznawca określa roszczenia niezaspokojone po umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych i zastosowaniu wszelkich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a następnie przydziela te roszczenia osobom prawnym i fizycznym, które były akcjonariuszami i wierzycielami podmiotu na dzień przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Z wyjątkiem sytuacji, gdy osoby fizyczne i prawne, które były akcjonariuszami i wierzycielami podmiotu na dzień przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, otrzymują odszkodowanie w formie środków pieniężnych w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rzeczoznawca określa ich faktyczny sposób traktowania zgodnie z ust. 2–4.
2. W przypadku gdy osoby fizyczne i prawne, które były akcjonariuszami i wierzycielami podmiotu na dzień przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, otrzymują odszkodowanie w formie instrumentów kapitałowych w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rzeczoznawca określa ich faktyczny sposób traktowania poprzez przedstawienie oszacowania całkowitej wartości akcji przeniesionych lub wyemitowanych jako wynagrodzenie na rzecz posiadaczy instrumentów kapitałowych poddanych konwersji lub wierzycieli, w odniesieniu do których zastosowano instrument umorzenia lub konwersji długu. Podstawą tego oszacowania może być zaobserwowana cena rynkowa, wynikająca z ogólnie przyjętych metod wyceny.
3. W przypadku gdy osoby fizyczne i prawne, które były akcjonariuszami i wierzycielami podmiotu na dzień przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, otrzymują odszkodowanie w formie instrumentów dłużnych w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rzeczoznawca określa ich faktyczny sposób traktowania, biorąc pod uwagę takie czynniki, jak zmiany umownych przepływów pieniężnych, które wynikają z umorzenia lub konwersji, lub zastosowania innych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także odpowiedniej stopy dyskontowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1401 z dnia 23 maja 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodyki i zasady dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych (Dz.U. L 228 z 23.8.2016, s. 7).

4. W odniesieniu do niezaspokojonych roszczeń rzeczoznawca może uwzględnić, w stosownych przypadkach wraz z czynnikami opisanymi w ust. 2 i 3, ceny zaobserwowane na aktywnych rynkach tych samych lub podobnych instrumentów wyemitowanych przez podmiot objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub inne podobne podmioty.

Artykuł 6

Sprawozdanie z wyceny

Rzeczoznawca przygotowuje dla organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdanie z wyceny, które zawiera co najmniej następujące elementy:

- a) podsumowanie wyceny, w tym prezentację zakresu wyceny i źródła niepewności wyceny;
- b) wyjaśnienie kluczowych metod i przyjętych założeń oraz to, w jaki sposób wybór tych metod i założeń miał wpływ na tę wycenę;
- c) wyjaśnienie, o ile to możliwe, dlaczego wycena różni się od innych stosownych wycen, w tym wycen na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/345 bądź innych wycen do celów regulacyjnych lub wycen księgowych.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
